Ontwikkeling en evaluatie van een implementatieplan voor Bewegen Op Verwijzing

Haio: DE SPIEGELEER Liesbeth , KUL
Promotor: VERMANDERE Mieke , KUL
Praktijkopleider: BOGAERTS Saartje , Callewaert Lieve , VERSYCK Peter

Context: Er bestaat intussen een overvloed aan bewijs dat lichaamsbeweging een belangrijke rol speelt bij zowel de preventie als de behandeling van verschillende aandoeningen. Toch is het zo dat de algemene bevolking nog steeds te weinig beweegt. Het project ‘Bewegen Op Verwijzing’ (BOV) wil hierop inspelen en heeft als doel om mensen duurzaam aan het bewegen te krijgen. De huisarts is momenteel de belangrijkste doorverwijzer naar het BOV-project. Ondanks de succesvolle resultaten en gerapporteerde gezondheidswinst, blijft het aantal verwijzingen door huisartsen relatief laag. In eerdere studies werden de belangrijkste drempels om te verwijzen reeds in kaart gebracht.

Onderzoeksvraag: Het huidige onderzoek heeft als doel na te gaan of huisartsen meer gestimuleerd kunnen worden om te verwijzen naar BOV. Dit door het invoeren van bepaalde interventies die inspelen op de gekende drempels tot verwijzing. De toegepaste interventies zijn: een huisartsgerichte campagnevideo, een praktijkvoorstelling van de beweegcoach, een informatiefolder, een beweegtool en een aangepaste verwijsbrief geïntegreerd in het elektronisch medisch dossier (EMD).

Methode: Een gerandomiseerde klinische studie werd opgezet waarbij 19 huisartsen uit eerstelijnszone Brugge werden geïncludeerd. Deze werden vervolgens verdeeld in 2 subgroepen waarbij subgroep 1 enkel de campagnevideo als interventie kreeg, terwijl aan subgroep 2 alle interventies werden aangeboden. Als evaluatie van deze interventies werden naar elke subgroep een tussentijdse- en finale vragenlijst doorgestuurd.

Resultaten: Het gesprek met de beweegcoach en de geïntegreerde verwijsbrief kon de artsen stimuleren om meer te verwijzen. Ook de informatiefolder hielp om het BOV-project aan te halen tijdens consultaties. De meningen over de beweegtool waren eerder verdeeld en ook de campagnevideo kon het aantal verwijzingen weinig beïnvloeden. Als blijvende drempel tot verwijzing werd de beperkte patiëntmotivatie aangehaald. Patiënten overtuigen over het nut van beweging werd beschreven als intensief en tijdrovend waardoor dit vaak vermeden werd.

Conclusie: Deze studie toont aan dat een gesprek met de beweegcoach en een toegankelijkere verwijsbrief ondersteunend zijn bij het verwijzen naar BOV. Deze interventies op grotere schaal toepassen in toekomstig onderzoek zou helpend zijn om hun nut ten volle te kunnen evalueren. Daarnaast blijven er nog steeds drempels om te verwijzen. Ook hiervoor zullen in de toekomst aangepaste interventies dienen uitgerold te worden.